

A KÚRIA mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.III.37.216/2015/3.szám

A Kúria a dr. Sasvári Róbert ügyvéd által képviselt felperes nevéfelperesnek a vezető tanácsos által képviselt alperes elleni környezetvédelmi ügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indult perében a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2014. május 6. napján kelt 23.K.33.034/2013/10. számú jogerős ítélete ellen a felperes részéről 13. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott helyen és napon megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Kúria a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 23.K.33.034/2013/10. számú ítéletét, az alperesi jogelőd 14/1252-3/2013. számú határozatát - az elsőfokú határozatra is kiterjedően - hatályon kívül helyezi.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 90.000,- (kilencvenezer) forint együttes elsőfokú és felülvizsgálati eljárási költséget.

A le nem rótt 30.000,- (harmincezer) forint kereseti és 70.000,- (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes a ... szám alatti telephelyén négy darab klímagép kültéri egységeit üzemelteti, melyekre zajkibocsátási határérték megállapítását nem kérte. Az elsőfokú környezetvédelmi hatóság a 2011. február 21-én kelt KTVF:4267-2/2011. számú határozatában a felperesi telephely zajkibocsátási határértékeit megállapította, melyek betartásáról a felperes a határozat jogerőre emelkedésének napjától köteles gondoskodni.

Az elsőfokú hatóság környezetvédelmi laboratóriuma (a továbbiakban: Laboratórium) 2012. június 26-án a felperesi telephely környezetében ellenőrző zajszintmérést végzett, melyről vizsgálati jegyzőkönyvet vett fel. E szerint a létesítmény a vonatkozó zajkibocsátási előírásoknak nem felel meg. A 2012. július 17-én az elsőfokú hatóság által felvett helyszíni jegyzőkönyv számára - a

vizsgálati eredményekről való tudomásszerzés hiányában - a felperes képviselője úgy nyilatkozott, hogy a mérések ideje alatt a létesítmény zajforrásai a szokásos üzemeltetési körülmények között üzemeltek. A vizsgálati jegyzőkönyvet a felperes 2012. november 14-én átvette, arra észrevételt nem tett.

Az elsőfokú hatóság a KTVF:54977-5/2012. számú határozatával kötelezte a felperest, hogy 2013. január 20-ig nyújtson be a perbeli telephelyére vonatkozó, akusztikai számításokra alapozott zajcsökkentési intézkedési tervet a környezeti zaj és rezgés elleni védelem egyes szabályairól szóló 284/2007. (X.29.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Rendelet) 17.§ (5) bekezdése szerint.

A felperes fellebbezése folytán eljáró alperesi jogelőd (a továbbiakban: alperes) a 2013. június 20-án kelt 14/1252-3/2013. számú határozatában az elsőfokú határozatot a teljesítési határidő tekintetében megváltoztatta, egyebekben helybenhagyta. Az indokolás szerint a felperesi telephelyen üzemelő légtechnikai berendezések folyamatosan, a külső hőmérsékletnek megfelelően üzemelnek, ezért a zajszintmérések elvégzésének megkezdése előtt a felperest értesíteni nem kellett, figyelemmel a zajkibocsátási határértékek megállapításának, valamint a zaj- és rezgés-kibocsátás ellenőrzésének módjáról szóló 93/2007. (XII.18.) KvVM rendelet (a továbbiakban: KvVM rendelet) 4. számú melléklet 1.4. pontjára. A vizsgálati jegyzőkönyv a felperes részére megküldésre került, a felperesi képviselő a helyszíni jegyzőkönyvben a szokásos üzemelési körülményekre vonatkozó nyilatkozatát megtette. A felperes „idő előtti” kötelezésre való hivatkozása megalapozatlan, mert a zajkibocsátási határérték túllépése műszeres mérés alapján megállapításra került. A felperes által üzemeltetett zajforrás veszélyes mértékű környezeti zajt okoz, mely meghaladja az előírt zajkibocsátási határértéket, így a kötelezés a Rendelet 17.§ (1) bekezdésében írtakra tekintettel jogoszerű.

A közigazgatási és munkaügyi bíróság jogerős ítéletében a felperes alperesi határozattal szembeni keresetét elutasította. Az indokolásban felhívta a Rendelet 2.§ i) pontját, 3.§ (3) bekezdését, 10.§ (1) bekezdését, 11.§ (3) bekezdését, és 17.§ (1) bekezdését. Érvelése szerint a felperes által üzemeltetett berendezések üzemi zajforrásnak minősülnek, melyekhez kapcsolódóan a felperes zajkibocsátási határérték megállapítását nem kérte.

Az elsőfokú hatóság határozatában hivatalból határozta meg a zajkibocsátási határértéket, melyet (melyeket) a felperes a műszeres mérésekkel bizonyítottan megsértett. Az általa hivatkozott szakvéleményt, valamint a végzett méréseket igazoló jegyzőkönyveket a felperes sem a hatósági, sem a peres eljárás során nem csatolta. A zajkibocsátási határérték túllépésének tényéről külön hatósági döntést nem szükséges hozni, ugyanis a túllépés tényét műszeres mérés igazolta, amelynek eredményét az alperesi hatóságok a tényállás megállapítása körében értékelték. A fentiekre tekintettel

a Rendelet 17.§ (1) bekezdésének alapulvételével a felperes jogszerűen került kötelezésre intézkedési terv benyújtására.

A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, annak az első- és másodfokú hatósági határozatra is kiterjedő hatályon kívül helyezése és az elsőfokú hatóság új eljárásra kötelezése iránt. Okfejtése szerint a támadott döntés az ügy érdemi elbírálására kihatóan jogszabálysértő, az elsőfokú bíróság a tényállást tévesen állapította meg, abból téves következtetést vont le, ezért megalapozatlan ítéletet hozott. Az első- és másodfokú hatóságtól is kifejezetten kérte, hogy újabb zajmérést eszközöljön, mivel a mért adatok nyilvánvalóan tévesek. A környezetvédelmi hatóságok a KvVM rendelet 4. számú mellékletének 1.4. alpontja megsértésével új zajmérést nem rendeltek el. Az elsőfokú hatóság nem tájékoztatta a társaságot az elvégzett mérések eredményeiről, azokról a felperes kizárólag a bíróságot kiszabó elsőfokú határozat indokolásából értesült. A cég saját mérései, valamint az elsőfokú hatóság részéről 2011. augusztus 25-én felvett jegyzőkönyv szerint is a berendezések üzemeltetése a vonatkozó előírásoknak megfelel, ezért az intézkedési terv benyújtására irányuló kötelezés nem indokolt. A támadott határozatban rögzített kötelezés idő előtti, mivel a hatóság a határérték túllépésének megállapítása nélkül kötelezte a felperest terv elkészítésére. A fentiekre tekintettel a jogerős ítélet megsértette a Rendelet 17.§ (1) bekezdését, ugyanis intézkedési terv benyújtására kötelezésnek akkor lett volna helye, ha az alperes megállapítja, hogy a zajforrások üzemeléséből származó zaj veszélyes mértékű környezeti zajt okozva meghaladta volna a zajkibocsátási határértéket, azonban erre nem került sor.

A felperes a Kfv/5. számú irata mellékleteként csatolta a 2014. október 10-én elkészített „Zajcsökkentési intézkedési terv” című iratot, valamint az Uniton Bt. által elkészített zajvédelmi szakvéleményt, melyek előadása szerint alátámasztják álláspontját.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében az ítélet hatályában fenntartását indítványozta.

A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint alapos.

A Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 275.§ (1) bekezdésére figyelemmel a rendelkezésre álló iratok ismeretében dönt. A bizonyítékok felülmérlegelésének, további bizonyítás felvételének nincs helye. A jogerős ítélet csak a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálható felül.

A Kúria álláspontja szerint a közigazgatási és munkaügyi bíróság a perben irányadó tényállást helyesen rögzítette, abból azonban

részben helytelen jogi következtetéseket vont le.

A legfelsőbb bírói fórum jelen ügyben eljáró tanácsa mindenben osztja a Kúria Kfv.II.37.739/2014/10. számú ítéletében írt jogi okfejtést, attól eltérni nem kíván.

Eszerint a felperes alaptalanul hivatkozott arra, hogy csak az elsőfokú bírságoló határozat indokolásából értesült a 2012. június 26-i zajmérési eredményekről. Tényszerű az a hatósági és bírósági megállapítás, mely szerint a felperes 2012. november 14-én az eredményekről szóló jegyzőkönyvet átvette. Felperes álláspontjával szemben a KvVM rendelet 4. számú melléklet 1.4. pontja lehetőséget biztosít a mérésnek az üzemeltető személyes közreműködése, személyes jelenléte nélküli elvégezhetőségére, az ügyfél előzetes értesítése nélküli ellenőrzési módszer jogszerűségét alátámasztja a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól 2004. évi CXL. törvény 92.§-a alapján alkalmazandó 57.§ (2) bekezdése is.

Alaptalan a felülvizsgálati kérelem hivatkozása a hatóság 2011. augusztus 27-i mérési eredményeire. Ezek a felperes számára kedvező adatok perdöntő relevanciával nem bírtak, mivel a zajmérés eredménye későbbi időpontban megváltozhat, azt számos, karbantartástól független körülmény befolyásolhatja.

Ugyanakkor a Kúria megítélése szerint az ügyben perdöntő jelentősége van annak, hogy a bíróság ítélete meghozatalakor nem értékelte kellő súllyal azt a kereseti hivatkozást, hogy a kötelezés alapját azok a 2012. június 26-i mérési eredmények képezték, amelyekről a felperest csak 2012. november 14-én tájékoztatták. A késedelem miatt a felperesnek esélye sem volt arra, hogy a hatóság mérési eredményeivel szemben érdemben védekezzen és a KvVM rendelet szerint azt érdemben vitassa, ellenőrző mérést kérjen. Az alperes és a bíróság is túlzott jelentőséget tulajdonított a felperesi ügyvezető 2012. július 17-i jegyzőkönyvi nyilatkozatának, hiszen ebben az időpontban őt kizárólag a mérés tényéről tájékoztatták, annak eredményéről nem. A felperes ügyvezetőjének ezen nyilatkozata nem jelenthette a zajmérés eredményének elfogadását, hiszen az adatokat ebben az időpontban nem ismerhette.

A Kúria Kfv.II.37.511/2013/10. számú ítéletében is megtestesülő egységes bírói gyakorlat szerint a zaj határérték átlépésének megállapítása esetén kiemelten fontos a garanciális eljárási szabályok betartása a hatóság részéről.

A mérés eredményének hónapokkal későbbi közlésével a hatóság elzárta a felperest attól, hogy igazát bizonyíthassa. Ezzel sérült a Ket. 4.§ (1) bekezdésében meghatározott tisztességes eljárást előíró garanciális szabály, mely eljárási jogszabálysértésnek az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatása van.

A Kúria a fentiekre tekintettel a jogerős ítéletet a Pp. 275.§ (4) bekezdése és 339.§ (1) bekezdése alkalmazásával az alperesi és az elsőfokú határozatra is kiterjedően hatályon kívül helyezte. Miután az eljárás megismétlésével a lényeges eljárási hibák orvoslása az időmúlásra figyelemmel nem biztosítható, ezért a Kúria indokolatlannak tartotta az elsőfokú hatóság új eljárásra kötelezését.

A pervesztes alperes a Pp. 78.§ (1) bekezdése alapulvételével köteles megfizetni a felperes részére az együttes elsőfokú és felülvizsgálati eljárási költséget.

Az alperes személyes illetékmentességére tekintettel a feljegyzett kereseti és felülvizsgálati eljárási illetéket a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14.§-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2015. március 18.

Dr. Kárpáti Zoltán s.k. a tanács elnöke, Dr. Sugár Tamás s.k.
előadó bíró, Dr. Fekete Ildikó s.k. bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő